

KYRK fönstret

ANDREAS NORLEN:

*”Det som upprör
mig är den ondskan
vi ser i världen”*

**NU HÄNDER
DET GREJER
i Bredåkers
kyrka**

**KONFIRMATIONEN
blev vändningen
för volontären**

**DANIEL LINDEALV,
NY KANSLICHEF:**

*”I maskinhallen besitter
jag en kunskap som gör
att jag känner ett lugn.”*

TEMA

VALFRIHET

*Det är du som bestämmer
— inte din diagnos*

Camilla

Åter kan vi glädjas över vår kämpaglöd

Äntligen, eller... En del av mig jublar över att äntligen få uppleva en sommar utan restriktioner på grund av coronapandemin som härjat i världen under de senaste åren. I sommar ska vi njuta av att gå ut och äta på restaurang, gå på konserter och marknader, eller trängas på någon av Sveriges favoritstränder. Vi ska ha stora släkträffar och njuta av att återse gamla vänner och bekanta. Den här sommaren kan vi göra allt som faller oss in utan rädsla för smitta och virus...

Och åter kan vi glädjas över den kämpaglöd som finns hos oss bodensare! Det finns en enorm välvilja och önskan om att få vara med och hjälpa till. Det gör mig stolt att få leva och bo i en så välkomnande och godhjärtad gemenskap som den vi har här i Boden. Och jag önskar nu er alla, både sedan länge bofasta, nyinflyttade eller kanske bara tillfälliga gäster, en riktigt trevlig sommar!

Camilla Arvidsson

Kommunikatör

0921-775 32

camilla.arvidsson@svenskakyrkan.se

” Det gör mig stolt att få leva och bo i en så välkomnande och godhjärtad gemenskap.

Men en del av mig gråter också över att sommaren som skulle bli den festligaste på flera år förmörkas av det krig som just nu (mitten av maj) utspelar sig i ett av våra grannländer i Europa. Det andrum vi alla hade hoppats på efter månader av restriktioner, omställd verksamhet, covidtester och sjukfrånvaro uteblev. I stället möts vi av en ny sorts oro och förtvivlan. Vi möter människor på flykt och ser bilder av krig och oändligt lidande i våra nyhetsflöden. Och igen ställer vi i Sverige om.

VI I SVENSKA kyrkan Boden har sedan kriget bröt ut deltagit i civilsamhällets omställning för att möta den ökade mängden flyktingar här i vår stad. Vi har hjälpt till med att samordna organisationer och föreningars insatser och behov av volontärer, och vi har startat upp barnverksamhet speciellt riktade till våra flyktingar. Det har samlats in pengar, både till lokala hjälpinsatser, och till Act Svenska kyrkan som med hjälp av aktörer på plats i Ukraina genomför humanitära insatser. Vi har ställt om – igen.

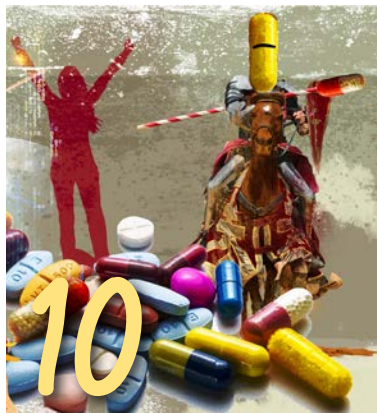
I mars hölls en friluftsgudstjänst i Heden där många av deltagarna hade flytt från kriget i Ukraina. Det blev en riktigt trevlig förmiddag med många fina möten trots omständigheterna.

Foto: CAMILLA ARVIDSSON

Foto: GETTY

INNEHÅLL

Din församling

- 4 Släng bort det som belastar livet
- 8 Sex frågor och svar om dopet
- 30 Kyrkoherden Hans Johansson säger på återseende
- 31 **Korsord**

Tema Valfrihet

- 9 Förstagångsväljaren vill göra skillnad
- 10 Man kan inte välja sin sjukdom
- 16 **Andreas Norlén:** Ge inte upp för lätt!
- 23 **Hållbart:** Skamfyllda resval
- 24 **Boktips**

Reportage

- 20 Ukrainare fann en fristad i Sverige

12

juni

» Kyrkoherde **Hans Johansson** avskedspreddar i mässan i Överluleå kyrka kl 11.00. I mitten av juli tillträder han sin nya tjänst som kyrkoherde i Nederluleå församling.

Tack för allt och lycka till med ditt nya uppdrag, Hans!

Kyrkguiden är alltid nära

» Oavsett var i Sverige du befinner dig under sommarmånaderna finns Svenska kyrkan nära. Lyssna på en konsert eller fira en gudstjänst, besök en kyrkogård eller sommaröppen kyrka eller vandra längs någon av våra pilgrimsleder. Appen Kyrkguiden hjälper dig hitta till våra kyrkor.

I kalendern finns aktuella gudstjänster, konserter och andra evenemang. Du kan använda appen Kyrkguiden när

du vill veta vägen till en kyrka när du ska på bröllop, begravning eller dop. Sök via kartan eller kyrkans namn. I appen hittar du också församlingarnas kalendrar. Du kan skapa en egen kalender med gudstjänster eller konserter du vill gå på och få en påminnelse så att du inte missar något. Lägg in den församling du vanligtvis besöker som favorit så har du alltid koll på vad som händer.

Appen är gratis och finns för både iPhone och Android.

Foto: LINA BEUTLER

FÖLJ OSS

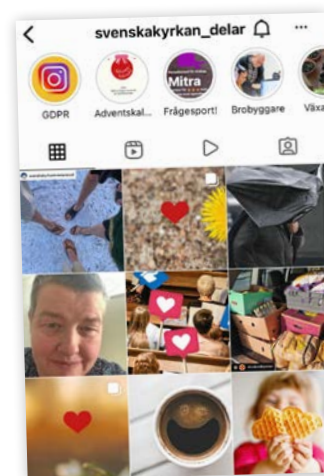
Webb: svenskakyrkan.se/boden

Sociala medier: [facebook.com/svenskakyrkanboden](https://www.facebook.com/svenskakyrkanboden) & [instagram.com/svenskakyrkanboden](https://www.instagram.com/svenskakyrkanboden)

Print: Varje vecka i Bodens Gratistidning.

Trycksak
5041 0004

INSTA-TIPS!

» Ett konto med både bredd, djup och höjd är @svenskakyrkan_delar som sköts av nationell nivå. Där får du i stort som smått följa med i det som händer och är aktuellt för Svenska kyrkan och alla dess församlingar runt om i landet.

REDAKTION

Redaktör: Camilla Arvidsson
Adress: Kyrkfönstret, Strandplan 25, 961 34 Boden
Mejladress till redaktören: camilla.arvidsson@svenskakyrkan.se
Telefon: 0921-77 532
Upplaga: 13 300 exemplar

Omslagsfoto: Camilla Arvidsson
Webbplats: svenskakyrkan.se/boden
Ansvarig utgivare: Sofie Kalodimos sofie.kalodimos@verbum.se
Produktion: Verbum AB
Distribution: PostNord
Tryck: Stibo Complete Katrineholm

EN DEL AV **amos**

Svenska kyrkan
BODEN

VEM?

Daniel Linde Alv är en ny kugge i hjulet som en av Svenska kyrkan Bodens tre operativa chefer.

Kanslichef med känsla för teknik

Text och foto: *Anna Bergström*

»Han har ena foten i maskinhallen och den andra bakom skrivbordet. Svenska kyrkan Bodens nye kanslichef ser alla delar av personalen som viktiga kuggar i organisationens maskineri. Med en egen verktygslåda fylld av erfarenheter från läraryrket, verkstadsgolvet, Försvarmakten samt logistik- och budgetansvar, har Daniel Linde Alv påbörjat en ny sida i kyrkans körjournal.

Organisationen för Svenska kyrkan i Boden har varierat i takt med tid och behov. Sedan februari i år finns åter tjänsten kanslichef

sedan den lades ner för över tio år sedan. Daniel Linde Alv är därmed en av dagens tre operativa ledare i Svenska kyrkan Boden, tillsammans med en biträdande kyrkoherde och en verksamhetschef.

FÖR DANIEL LINDE ALV var Svenska kyrkan ett relativt oskrivet blad. Det finns ändå många värdefulla kopplingar mellan den nya tjänstens behov och hans tidigare livs- och yrkeserfarenheter. Närmast kommer han från ett jobb som gymnasielärare på praktiska gymnasiets transportinriktning i

Luleå. Han pendlade nio mil enkel väg mellan hemmet i Svartlå och skolan i Luleå, och började kika efter meningsfulla jobb på närmare håll, främst för att få mindre tid på vägen och mer tid med sin familj.

– Blicken föll på en platsannons där flera saker såg ut att passa mig. Och så såg jag att det var Hans (Johansson, kyrkoherde) som jag gjorde värnplikten ihop med som stod som kontaktperson. Efter ett samtal med honom kändes det ännu mer intressant, konstaterar Daniel Linde Alv.

Med en bakgrund som bland annat verkstadschef på ABB och transportchef med ansvar för service, underhåll och ekonomi inom Försvarmakten var det flera pus-

” De kan säkert fortsätta spela pianot själva och det finns en trygghet i det.

Hållbarhet för både människor och maskiner är Daniel Lindealvs mål.

för maskinparken och att kyrkogårdspersonalen förmodligen kommer att få se honom dyka in under huven och rycka in tekniskt om det behövs.

– Kyrkan är en tekniktung organisation med många dyra maskiner. Självt hittar jag harmoni i att få utlopp med händerna. I maskinhallen besitter jag en kunskap som gör att jag känner ett lugn, förklarar han.

Ett konkret exempel är att det är kanslichefen själv som ska installera den nya tekniken för att digitalt läsa av vissa maskiners drift, som bränsleåtgång, timmar med mera, för att sedan föra in all data till en överskådlig och snabb analys så att maskinerna kan nyttjas på bästa sätt.

DET ÄR INTE fullt lika enkelt att analysera hur de mänskliga motorerna ska läsas av och nyttjas bäst. Men Daniel Lindealv månalar också om personalens hållbarhet och miljö, allt från att jobbet ska kännas meningsfullt till att få möjlighet att utvecklas och växa.

I de olika yrkesgrupperna han ansvarar för ser han att det finns specialkompetenser som han vill nyttja så bra som möjligt.

– Alla medarbetare ska känna att de får pröva. Jag brukar säga att man ska våga misslyckas för att våga lyckas. Det är så många här som brinner för att göra fint för andras skull, på alla vis. Med personal som vill så väl blir det väldigt angenämt och roligt att vara en del av utvecklingen.

selbitar som föll på plats inom såväl budget-, ledarskap-, logistik och affärsfrågor. Alla dessa egenskaper kommer väl till pass som kanslichef för Svenska kyrkan Boden.

UNDER HANS ANSVAR vilar kyrkogårdarna, kyrkvaktmästare, församlingsvärdar, fastigheter, ekonomi och administration i hela pastoratet. En bred arbetsgrupp som utgör omkring en tredjedel av de anställda.

– Alla delar av det jag gjort förut finns i den här tjänsten. Och jag flaggar högt för att man ska kunna se skattebetalarna i ögonen, och att vi ska förvalta medlen väl.

Han beskriver den organisation han kommit in i som ett "själv-

spelande piano", med mycket engagerade och kunniga medarbetare. Hans första tid på jobbet har ägnats åt att få ett grepp om sitt uppdrag och lyssna in personalens erfarenheter och kunnande.

– De berättar med glädje om hur det funkar och det finns mycket kunskap och nytänkande. De kan säkert fortsätta spela pianot själva och det finns en trygghet i det. Mitt jobb är mer att titta på vad vi ska uppnå, och hitta vägen framåt. Hitta synergier i allt vi gör, nyttja personalens kompetens och med lite nya ögon göra förbättring där det behövs.

HAN STICKER INTE under stol med att hans hjärta klappar lite extra

Kanslichefen sticker inte under stol med att hans hjärta klappar lite extra för kyrkans maskinpark, och tror att kyrkogårdspersonalen förmodligen kommer att få se honom rycka in där det behövs.

Sopsortera i ditt liv

Text: **Anna Grenholm**

» När jag var liten slängde vi allt i soporna. Och jag menar verkligen rubbet! Tidningar, batterier, äggskal, glasburkar, konserverburkar och så vidare.

Vi hade en rejäl sopbod i mitt föräldrahem. Den låg i samma byggnad som garaget. I den rejäla sopboden stod den lika rejäla soptunnan. Och till höger, längst ned mot golvet, fanns en liten spik där vi hängde husnyckeln så att man alltid skulle kunna komma

i sopbilen. Vi barn stod och tittade på. Och vi väntade med spänning på att chauffören skulle starta tuggmekanismen (jag kallade den så) som sopbilen hade. Den såg ut som en jättes käft med vassa tänder och den tuggade och tuggade soporna.

Sen kom sopsorteringens tid. Mamma var upprörd och kallade det för ”stolleprov”. Tidningar sorterades. Men mycket ansågs brännbart. Mer än nu förtiden. I dag vet vi hur viktigt det är med sopsortering. Den stora illaluktande soptippen jag minns från min barndom med sitt berg av sopor är annorlunda nu. Visst har vi en lång väg kvar. Men ändå. Vi är medvetna om att vi ska sortera rätt. Var sak på sin plats.

SOPOR ÄR BELASTANDE för miljön. För att agera hållbart måste vi sopsortera. Jag tror att vi även har sopor i våra liv. Och med sopor menar jag det som belastar oss. För att leva mer hållbart måste vi sopsortera, det vill säga slänga det som belastar oss i rätt sophink.

Och på tal om sophink. Visst blir den full rätt snabbt? Gör ni som jag då? Jag brukar med en knyten näve p-r-e-s-s-a ner soporna så att jag ska slippa gå ut med dem på en gång. Problemet är att då ryms det mer sopor, men vi har åtminstone skjutit upp obehaget med att gå ut med dem. Efter ett tag märker vi dock att soporna stigit i sophinken till sin gamla höjd. Och mer därtill eftersom sopmängden ökat.

SAMMA SAK ÄR det med det som belastar oss: vi kan försöka pressa ned det med en mentalt knuten näve, men det kommer alltid upp till ytan förr eller senare. Och då kan annat belastande ha lagt sig över det vi pressat ned så det rinner över. Visst känner vi igen oss?

Alltså, dags att sopsortera. Vi har ett ansvar för det vi säger och det vi gör. Och när vi sopsorterar gör vi just det. Vi drabbas även av svårigheter på olika sätt som belastar oss. När vi lägger saker och ting i rätt sophink kan det som belastar oss lätta.

” När vi lägger saker och ting i rätt sophink kan det som belastar oss lätta.

in i huset. Varje vecka kom sedan den – i barns ögon – gigantiska sopbilen. En man hängde utanpå sopbilen, höll fast sig i ett handtag (han såg så nonchalant cool ut tyckte vi). När sopbilen stannade framför varje hus hoppade han ned, gick till sopboden, drog ut soptunnan, lyfte den (om jag minns rätt) och slängde in soporna

Illustration: GETTY

GLAS

» Ett krossat glas kan gå sönder i det som känns som tusentals bitar. Glas är starkt men ändå skört när det kommer spänningar i glaset. Se bara på bilrutan med stenskott. Kanske är människor mer lika glas än vi tror. Kanske har vi sättningar i oss som en vacker dag spricker under hårt tryck? För det finns hos oss alla en bortre gräns när belastningen helt enkelt blir för stor. Livet är ohyggligt svårt ibland. Det är lika för oss alla. Har du fulgråtit någon gång och haft känslan av att hela du är på väg att gå i tusentals bitar? Det har jag. Och det inte bara kändes som om jag skulle gå i tusentals bitar – själva marken som jag stod på kändes som nattgammal is som snart skulle brista av allt betungande i mitt liv då. Känner du igen dig? När det är så här behöver vi kärlek. Kärlek som mjukt lägger sig kring de vassa, kantiga bitarna och omsluter glasbitarna med ömhet. Kärlek är en oerhört läkande kraft och kärlek kommer ursprungligen från Gud. Gud som är kärlek. ”Du omsluter mig på alla sidor. Jag är helt i din hand” (Psaltaren). Vårt ansvar blir att inse att vi inte har något ansvar. Ibland blir vi drabbade. Låt Gud bära dig.

METALL

» Här lägger vid det som vi varken kan bränna eller kompostera. Det måste tas om hand på annat sätt av någon som vet hur man gör. Minns ni när konservöppnaren hängde på väggen? En sådan fanns i mitt föräldrahem. Oj, vad jag skar mig på konservburkens vassa kant. Djupt blev såret. Och som jag blödde! Mamma kom med Salubrin (som svider) och tvättade rent. Därefter ett rejält plåster. Och en glass. Du och jag behöver stundtals hjälp för att klara av det som belastar. Naturligtvis finns Gud alltid där för oss. Och ganska ofta skickar Gud människor till oss som stöd. Vi kallar dem vänner. ”En trogen vän är ett starkt värn. Att finna en sådan är att finna en skatt” (Jesu Syraks vishet). En vän finns där. Rätt och slätt och utan krusiduller. Att få prata med en vän är avlastande när vi inte vet vare sig ut eller in. Och en riktigt god vän kan vara uppriktig med dig även om det skulle göra ont. ”Vännens örfil är ärligt menad, fiendens kyssar vill bedra” (Ordspråksboken). Liksom Salubrin som svider till så är det bra i längden eftersom såret blir rent – så bra är även en ärlig vän. Vårt ansvar är ärlighet. Åt bäge håll. Det kan svida till men i slutändan är det gott. Liksom glass.

FARLIGT AVFALL

» Hur ser du på dig själv? Hur tänker du om dig själv? Hur pratar du om dig själv? Om jag säger till dig: du är skapad till Guds avbild och oändligt värdefull. Tror du på det? Jag ber dig att tro på det eftersom det är helt sant. Gud ville just ditt liv. Även om vi alla vet hur bäbisar kommer till (och det är härligt) så är det Gud som från allra första början ville ditt liv. Se på dig själv och se någon som Gud älskar. Prata aldrig nedsättande om dig själv. Tro dig inte om annat än att du kan uträtta mirakel. Tänk om dig själv att du duger. Var inte beroende av andras åsikter om dig, utan stå fast i den du är. Visst, du har dåligt morgonhumör, är avundsjuk på den som skrapar fram fem miljoner på triss, lättretlig, och ibland rent av korkad. Men du är också generös och uppmuntrande, kommer ihåg födelsedagar, bakar till tisdagsfikat bara för att, handlar åt grannen och frågar hur det är när du ser att någon har det svårt. Du är allt det där. Och utöver det har du dina gåvor och talanger. Farligt avfall är när vi förminskar oss själva, ber om ursäkt för att vi har en åsikt eller klandrar oss för att vi inte är perfekta. Farligt avfall är när vi ljugar för oss själva och intalar oss att vi inte duger. ”Du som ville mitt liv och har skapat mig efter din vilja. Allt i mig känner du och omsluter med ömhet. Det svaga likaväl som det starka. Det sjuka likaväl som det friska” (Överlåtelsebönen). Vårt ansvar är att be Gud om hjälp att se det Gud ser när vi ser på oss själva: en älskad människa som Gud känner vid namn.

KOMPOSTERBART

» Här lägger vi det som med Guds hjälp kan bli något annat. Komposterbara sopor kan ju bli bra matjord. I Gamla Testamentet berättas det om Josef. Ni vet – han som såldes som slav till Egypten av sina bröder. För att göra en bibelberättelse kort: Det gick trots allt bra för Josef. Han fick tjänst hos farao och fick ett gott liv. När han och bröderna möts igen sker en försoning och Josef säger: ”Ni ville mig ont. Men Gud har vänt det till något gott”. Lilla Thérèse av Lisieux menar att Gud kan använda allt som sker i våra liv till att dra oss närmare sig, om vi tillåter det. Det vi lägger i komposten kan alltså bli något annat. Något som inte belastar. Något gott. Vårt ansvar är att be förbehållslöst att Gud använder allt det som sker i våra liv till att dra oss närmare och närmare Gud.

BRÄNNBART

» Låt oss ta fram och titta på det som bara ska bort. Det som får oss att krokna. Det som får oss att vilja krypa in i det fördolda. Vi säger elaka ord till varandra. Vi handlar också elakt mot varandra. Ibland råkar det bara bli så. Det finns inget uppsåt. Men ibland är det helt medvetet. Tyngden av det vi gjort är belastande och tung att bära. Insikten om vad vi ställt till med kan vilja få oss att gömma oss. Då ska Gud, som rätar böjda ryggar och som ser in i det fördolda, möta dig och ta hand om det som belastar. För Jesu Kristi skull är dina synder förlåtna. Vårt ansvar här handlar om att se vad och till vem ska vi be om förlåtelse.

LYCKA TILL!

Är det rätt att döpa ett barn?

Alla får döpas – åldern spelar ingen roll! Barn, unga och vuxna är alla lika välkomna att döpas. När det gäller barn, både små barn och ungdomar, är det vårdnadshavarna som bestämmer. Hur ska man tänka med sitt barn? Här är Svenska kyrkans svar.

Källa: svenskakyrkan.se

»Dopet är en gåva från Gud som många föräldrar vill låta sina barn ta emot, precis som vi vill ge barnen kärlek och värme. Men en del frågar om det är rätt – borde inte barnet själv få bestämma?

Föräldrar vill sina barns bästa

»Föräldrar gör avgörande val för sina barn eftersom de vill barnens bästa. När vi döper gör vi det i hopp om att kristen tro och kyrkans sammanhang ska få betydelse för barnet.

Församlingen ska stödja alla döpta och har ett ansvar för att barnet ska få upptäcka vad det har tagit emot i dopet. I Svenska kyrkan är konfirmationen ett tillfälle att upptäcka och utforska dopets gåva.

förkunnelse eller undervisning. Religionsfrihet innebär alltså både rätten att ha en tro och rätten att avvisa den. Både de föräldrar som döper sina barn och de som avstår gör ett religiöst val å barnets vägnar.

Barn har rätt till andlig utveckling

»Barnkonventionen är svensk lag. Artikel 27 talar om varje barns rätt till den levnadsstandard som krävs för barnets fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling.

Att föra en trostradition vidare är att ta ansvar för barnens andliga utveckling, men också för de psykiska, moraliska och sociala dimensionerna.

Tillgången till det kristna kulturarvet öppnar valv efter valv mot den existentiella rymden.

Föräldrar kan inte vara neutrala

»Både de föräldrar som döper sina barn och de som avstår gör ett religiöst val å barnets vägnar.

Staten ska vara religiöst neutral i betydelsen att den behandlar alla lika, oavsett livsåskådning. För oss som enskilda människor finns det däremot inte någon neutral livsåskådning. Som föräldrar och vuxna varken kan eller behöver vi förhålla oss neutralt till våra barn. Kärleken och barnuppfostran kräver mer.

På samma sätt som barn behöver lära sig andra saker av vuxna, behöver tro förmedlas, fördjupas och mogna. Det sker framför allt i hemmen och i församlingen.

Tron handlar om människosyn och gudsbild, den ger redskap när vi ställs inför svåra val och ger inspiration till ett samhällsengagemang.

Religion är en mänsklig rättighet

»Religions- och övertygelsefrihet tillhör de mänskliga rättigheterna. Den ger varje människa rätt att ha, byta, eller lämna sin religion eller övertygelse.

Det är en mänsklig rättighet att utöva sin religion eller övertygelse ensam, tillsammans med andra; privat eller offentligt till exempel genom andakt,

I dopet blir barnen kärleksfullt berörda av Gud själv och inneslutna i en omsorg som når bortom familj och vänner.

Foto: JOHANNES FRANSEN

Det är viktigt med kunskap om religion

»Ett moget ställningstagande för eller emot något underlättas av att veta vad saken handlar om. I fråga om religion kan den som helt saknar kunskap lätt bli ett offer för fanatisk propaganda. Kunskap och förståelse för trostraditioner kan däremot möjliggöra både ett kritiskt och självkritiskt förhållningssätt till fanatism.

Ett barn som främjas i sin andliga utveckling får verktyg i sitt sökande efter den egna livsmeningen och orienteringen i den skakiga värld vi lever i.

Döp dina barn – de blir kärleksfullt berörda av Gud

»I Svenska kyrkan vill vi uppmuntra föräldrar att låta döpa sina barn. Vi gör det på uppdrag av Jesus, som sa åt oss att döpa. Vi gör det också för att barnen behöver få tillgång till bönens språk och få kännedom om Bibelns berättelser och persongalleri.

Tillgången till det kristna kulturarvet öppnar valv efter valv mot den existentiella rymden. I dopet blir barnen kärleksfullt berörda av Gud själv och inneslutna i en omsorg som når bortom familj och vänner.

» Texten är skriven av vår volontär Isabelle Ek.

**VOLONTÄR
PÅ UPPDRAG**

Kyrkan blev min trygga punkt

När jag var 14 år gammal så var livet inte helt lätt. Att ta sig igenom tonåren är egentligen inte helt lätt för någon, men när man har lite extra tyngd i bagaget så blir det ännu svårare att bära det. Medan de flesta ungdomar i min hemstad var präglade av sport och andra fritidsaktiviteter så var jag präglad av psykisk ohälsa och en kronisk ledsjukdom. Det var inte enkelt att balansera upp livet då jag förväntades att leva som en "normal" person när jag samtidigt kämpade med både den fysiska och psykiska smärtan. Det var ingen som förstod hur svårt det var att kunna fokusera på det vardagliga livet när allt föll ihop inom mig. Allt var så tydligt, för när utseendet och funktionen av en "normal" person enligt samhällets stereotyper inte finns där, så blir det extremt svårt att finna sin väg. Det glada och pigga barnet hade förvandlats till en vilsen själ, på jakt efter framtidstro och tron på sig själv.

VÄNDNINGEN I ALLT detta var dagen då brevet om konfirmation låg i brevlådan. Till en början var jag osäker, då jag inte var troende och aldrig frivilligt hade satt foten på

kyrklig mark. Men efter att positiva erfarenheter hade framförts från nära och kära, så bestämde jag mig för att bege mig ut på ett 10 dagar långt läger, vilket blev en mycket större upplevelse och en mer lärorik tid än vad jag någonsin hade kunnat tänka mig. Jag fick lov att utveckla mig själv och min tro på egen hand med hjälp av lite vägledning. Det grundlade en säkerhet inom mig som aldrig skulle försvinna, utan snarare fortsätta att utvecklas genom den gemenskap och det stöd jag fick genom Svenska kyrkans Unga, som jag valde att gå med i efter konfirmationen. Där fick jag lära mig att ingen baserade mitt värde på min sjukdom eller det jag bär inom mig, hur jag ser ut eller vad jag vill bli när jag blir stor. Jag var välkommen för just den jag var, och det var nog för att den vilsna tonåringen skulle finna hopp. Tro, hopp, kärlek och en gemenskap som för evigt kommer att bära upp det som tynger i mitt bagage.

DET VAR FÖR ungefär ett år sedan som jag började känna en kallelse att jobba inom Svenska kyrkan, efter att ha arbetat på konfirmationsläger på ett eller annat sätt i några år. Då visste jag inte vad kal-

Dörren in till kyrkan står alltid öppen. Du är varmt välkommen in.

Foto: MAGNUS ARONSON

lelse var, men efter ett samtal med kyrkoherden i min hemförsamling visste jag att det var min. Strax där efter dök möjligheten att söka som ung volontär till Svenska kyrkan i Boden upp, och jag tog den. Sen jag började jobba som volontär här återkom känslan jag fick efter varje konfirmationsläger tillbaka. Att detta är vad jag vill göra och att det är här jag hör hemma.

MIN TID SOM volontär är slut, och den erfarenhet jag har fått med mig är större än vad jag någonsin hade trott att jag skulle få. Alla människor jag mött, stora som små, har lärt mig någonting. Att få se så många olika verksamheter och yrken inom kyrkan har inte bara stärkt mig som person, utan även min kallelse att fortsätta ta plats och ge tillbaka av det som gjort mig till den jag är i dag. Jag vill vara med och fortsätta bibehålla den gemenskap och trygga punkt Svenska kyrkan var för den vilsna 14-åriga Isabelle, och ge andra vilsna själar samma känsla. För oavsett vem man är, vart man kommer ifrån, eller vad man bär med i bagaget, så är man välkommen hit.

Isabelle Ek
volontär i Boden

Foto: GETTY

VAD?

Aktiviteterna i Bredåkers kyrka ökar. Fyra damer berättar gärna om vad som händer nu – och vad som hände förr.

Damer med koll på kyrkan

Text: **Johan E Skoglund** Foto: **Camilla Arvidsson**

12

juni

» Mopedgudstjänst i Bredåkers kyrka.

» Det är en strålande solig vårvinterdag när Kyrkfönstret hälsar på i Bredåkers kyrka. Här finns tre pratglada damer på plats. Fyra om vi räknar med diakoniassistent Karin Sandling, som håller i träffen från Svenska kyrkans sida.

Ansvaret för verksamheten i Bredåkers kyrka delas mellan arbetslagen i Mikaelsskyrkan och Edefors kyrka. I dag har Karin åkt hit från Harads. På morgonen hade hon hand om Liten och stor, en välbesökt verksamhet för mindre barn och deras föräldrar. Även familjer som inte är från Bredåker brukar dyka upp. Utflyttade eller sådana som har en annan koppling till byn. Barnen får leka medan föräldrarna kan utbyta erfarenheter. Man sjunger tillsammans och Karin har både gitarr och kastanjetter att ackompanjera med. I dag dök det upp sex barn med sina föräldrar.

MEN NU PÅ eftermiddagen är det dags för Måndagsträffen för daglediga. Karin läser den reflekterande texten *Allting har sin tid* och sedan följer ett samtal där högt

och lågt diskuteras på ett otvunget sätt. Världsläget blandas med det senaste som hänt i byn. Till kaffet smakar det gott med nygjorda ostsmörgåsar och minisemlor. Det brukar även blir sittgympa vid dessa träffar.

Många av de närvarande är infödda i bygden, och svarar vant på alla våra frågor om kyrkan och dess historia. Alla som är daglediga är välkomna. Vid första träffen kom 15 besökare, både kvinnor och män.

EN KVÄLL I månaden hålls en barngrupp för barn från sex års ålder upp till sjätte klass i kyrkan. Församlingspedagog Helena Mörk från Mikaelsskyrkan, som håller i det hela, berättar att det brukar komma ungefär 12 barn varje gång.

– Vi pysslar, leker, fikar och har samling kring något aktuellt tema. Barnen tycker att det är roligt att komma, och att de får träffa varandra, oss och pyssla tillsammans, säger hon.

– De är alltid ivriga att se vad det är för pyssel och återkommer varje gång vi träffas. Inför julen hade vi en pysselkväll för både barn

och föräldrar med julgröt, säger Helena.

– Barnen här i byn går i olika skolor så detta är ett utmärkt tillfälle för dem att träffas, säger en av våra pratglada damer när barngruppen förs på tal under vårt besök i kyrkan.

UNDER 1960-TALET började Överluleå församling bedriva ungdomsverksamhet och fira gudstjänster i Bredåker. Det fanns ingen egen lokal, utan matsalen i Norra Bredåkers skola användes. 1968 byggdes kyrkobyggnaden, då som församlingsgård. 1996 blev det en kyrka. Då tog några Bredåkersbor initiativet till att bidra med material och uppföra klockstapeln som står utanför kyrkan. Kyrkans orgel byggdes i slutet av 1800-talet av kantorn i Överluleå kyrka, N.O. Alm. En man i Bredåker som hade den i sin ägo skänkte den till församlingsgården 1968.

– Du kan väl spela lite så vi får höra hur den låter, ber damerna, när vi pratar om orgeln och dess historia.

Och Karin Sandling är inte nödbedd. Hon spelar några välkända

Altartavlan i kyrkorummet är målad på trä av en norsk konstnär vars namn är okänt.

Kyrkan i Bredåker byggdes ursprungligen som en församlingsgård och invigdes 22 september 1968.

Foto: SVENSKA KYRKAN BODEN

Damerna på Måndagsträffen berättar glatt om Bredåkers kyrka, både förr och nu.

psalmer på den fina, lilla orgeln. Byggnaden är ljus och det höga taket i kyrkorummet ger gott om plats för pipornas ljud att stråla ut.

Det finns tankegångar om att starta upp en kör. Här har tidigare funnits en kör som uppträtt bland annat vid skolavslutningar, vet våra orakel vid kaffebordet att förtälja. Liksom att det tidigare har varit ungdomsverksamhet på kyrkans övervåning, där det bland annat spelats pingis.

I KYRKAN HAR det förrättats både dop, bröllop och begravningar. Här finns plats och rum för livets alla skeenden. Det har hållits gudstjänst på första advent, jul och påsk. När kyrkans personal började fundera på att starta upp mer regelbunden verksamhet här igen bjöds Bredåkerborna själva in för att få komma med synpunkter på vad de ville ha för verksamhet i kyrkan.

Inför sommaren kommer kyrkans vaktmästare att fixa i ordning både inne och ute runtom kyrkan. De ska klippa buskar och röja undan, lyfta den lilla bodan, och reparera både små och lite större saker. Våra damer har flera tips och idéer på saker som behöver göras.

Tidigare har det hållits snöskotergudstjänster anordnade av bygdens aktiva föreningsliv, men i sommar blir det mopedgudstjänst.

När vi får sitta med och höra dessa damer berätta om förr och nu inser man snabbt hur viktig kyrkan är för en by som Bredåker och dess invånare. Det har skett en nystart med verksamhet som är här för att stanna.

Till kaffet bjöd Karin damerna på ost- och skinksmörgåsar och minisemlor.

Gravstenen måste vara säker

» En liggande gravsten är väldigt sällan vandaliserad, utan helt enkelt nedlagd av säkerhetsskäl.

Kyrkogårdsförvaltningen är skyldig att se till att kyrkogårdarna är en säker miljö för besökare och anställda. Gravstenar som är dåligt förankrade kan utgöra en fara och det har förekommit att människor skadats allvarligt av vältande gravstenar. Därför genomför kyrkogårdsförvaltningen återkommande säkerhetskontroller av alla gravstenar. Bland annat ska en gravsten klara 35 kilo dragkraft utan att välta, vilket kontrolleras med hjälp av specialinstrument vid en provtryckning.

Om en gravsten på kyrkogården inte blir godkänd kommer den att försiktigt läggas ned med texten uppåt för att inte orsaka eventuell skada. Efter nedläggningen skickas informationsbrev ut till gravrättsinnehavaren som då har möjlighet att beställa säkring och återställning av gravstenen av en auktoriserad stenfirma.

Foto: GUSTAF HELLSING

Gravrättsinnehavare sökes – kontakta oss

» Bodens pastorat saknar gravrättsinnehavare till ett antal gravplatser på våra kyrkogårdar. De gravplatser som berörs är försedda med en skylt med uppmaning att kontakta församlingsexpeditionen.

Om du är anhörig eller gravrättsinnehavare till en skyltad grav, kontakta oss. Detta görs i enlighet med de administrativa rutiner som finns för att söka gravrättsinnehavare.

Om inget svar inkommit innan den 1 augusti 2022 kommer gravplatsen att betraktas som återlämnad.

På svenskakyrkan.se/boden/vi-soker-gravrattsinnehavare kan du läsa vilka gravplatser på Lundagårds kyrkogård, Skogskyrkogården och gamla kyrkogården vid Överluleå kyrka som har försetts med skyltar.

Kontakt

Telefon: 0921-775 00

Adress: Bodens pastorat, Strandplan 25, 961 34 Boden

E-post: bodens.pastorat@svenskakyrkan.se

Expeditionen: Öppen måndag–fredag 10.00–12.00 och 13.00–15.00.

Utdrag ur boken
Sverige mellan stolarna

Han var så besviken på Gud

En gång på min vårdutbildning gjorde jag praktik på en geriatrisk medicinsk avdelning.

Där fanns en manlig patient som visste att han skulle dö inom några veckor. Eftersom jag var där på praktik hade jag tid att föra längre samtal med mannen då och då. Efter en tid kom det fram att jag var aktiv i kyrkan och troende. Mannen började då berätta om hur besviken han var på Gud. Han talade och jag lyssnade, utan att värdera. Efter det här samtalet kom alla våra samtal att handla om Gud. Mannen talade och jag lyssnade. Ibland kunde jag känna det som att mannen såg mig som en representant för Gud eller för kyrkan. Men jag kände så tydligt att det var viktigt för mannen att få ge uttryck för sin besvikelse att jag bara lyssnade.

En dag fick jag veta att mannens värden och status hade förändrats kraftigt och att det nu inte var långt kvar för

honom. Hans fru åkte hem för att hämta några saker och jag satte mig bredvid mannen för att vänta tills hans hustru skulle återkomma. Plötsligt och apropå ingenting frågade han mig om jag trodde att det fanns blommor i himmelriket. Jag sa att jag inte kunde tänka mig varför det inte skulle finnas blommor där. Mannen var tyst en stund, sedan sa han, ”Mm. Bra. Jag tycker om blommor, jag.” Efter ännu en stunds tystnads frågade han om jag kunde tänka mig att be *Gud som haver* med honom och det gjorde jag naturligtvis. Därefter satt vi mest tysta. Mannen blev alltmer trött och andfädd, men han vägrade att blunda innan hans hustru kommit

tillbaka. Jag försäkrade honom om att jag skulle hälsa henne hur mycket han älskade henne, utifall att hon inte skulle hinna tillbaka i tid. Till

min glädje kom hans fru tillbaka medan han ännu var vaken. En kvart efter att hon anlät dog mannen.

Jag funderar så mycket på mötet med den här mannen. På något sätt har han lärt mig en av de viktigaste sakerna jag kan. Han har lärt mig om vikten av att våga stå kvar hos någon i stunder av ångest och vrede. Att

inte avbryta eller inleda samtalet med något mer lättamt, fast det känns så tungt. Vi måste våga stå kvar hos varandra fast det stormar. Det är omsorg. Det är diakoni.

Ring Regnbågslinjen

hbtqi-spektrumet, till anhöriga, närstående och allierade. Regnbågslinjen finns här för dig när du behöver dela din livssituation med någon. Det som känns svårt, det som tynger dig eller som du av annan anledning har behov av att dela med någon. Du bestämmer själv vad du vill prata om.

DE SOM SVARAR är hbtqi-personer som är noga utvalda och rustade för att möta dig där du befinner dig. Det är ingen rådgivning och ingen terapi utan ett avlastande och stödjande samtal med en medmänniska.

Alla som kontaktar Regnbågslinjen kommer att bli bemötta med förståelse och respekt för den egna individen. Vi står för allas rätt att vara den man är, älska de man älskar och längta efter det man längtar efter. Vi arbetar självklart mot kränkningar, diskriminering och utsatthet oavsett tro, etnicitet eller sexuell läggning.

Regnbågslinjen är ett samarbete mellan Kyrkans SOS, EKHO Göteborg och Sensus studieförbund.

Regnbågslinjen

Telefon: 0770-55 00 10

Foto: MAGNUS ARONSSON

» Regnbågslinjen är en samtalsjour som är öppen varje torsdag klockan 16–21. Volontärerna som svarar är hbtqi-personer som är utvalda och utbildade för att möta dig där du befinner dig.

Regnbågslinjen riktar sig till dig som definierar dig inom

Foto: CAMILLA ARVIDSSON

VISSTE DU ATT ...

... altarskåpet i Överluleå kyrka målades av konstnär **Pär Andersson** vid renoveringen av kyrkan 1980? Skåpet vilar på ett långsmalt understycke med en målad vinranka, och de fem förgyllda ramarna föreställer:

- » Abraham beredd att offra sonen Isak (1 Mos 22).
- » Jona och den stora valfiskens (Jona 1 – 2, Matt 12:40).
- » Den uppståndne Kristus (Matt 28, Mark 16, Luk 24, Joh 20). Han har kämpat sig upp ur dödsriket, segerfanen i hans vänstra hand fladdrar i vinden, och den tidiga gryningens rosa ljus bebådar en helt ny morgon i världen.
- » Simson med den avlyfta stadsporten i Gasa (Dom 16:3).
- » Moses upphöjda kopparorm i öknen, där de ormbitna israeliterna räddas genom att se på ormen (4 Mos 21:4 ff, Joh 3:14).

foto: GETTY

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

act
Svenska kyrkan

GE MOD, HOPP OCH MEDMÄNSKLIGHET

Gåvor som verkligen betyder något. Vad vill du ge?

EXEMPEL

MAMMAKRAFTER

305 KR

svenskakyrkan.se/actgavoshop

Foto: Josephn Casteryd / Ikon

Att komma till vägs ände

Att ta avsked, att säga farväl, är för många känslösamt och ofta något man drar sig för att göra. Känslan av att det är definitivt och slutligt gör att vi blir berörda på ett sätt som vi inte alltid vill visa för andra. Oavsett hur det är för er behöver jag som kyrkoherde i Boden nu ta avsked av er. Att det blivit på det sättet är inget jag planlagt, eller ens visste om för bara några månader sedan. Ibland är det som att Gud öppnar nya dörrar, eller visar på nya vägar framåt, och så blev det för mig.

Efter nästan tolv år som kyrkoherde har jag begärt att få avsluta min tjänst i Boden för att tillträda som ny kyrkoherde i Nederluleå församling. Jag ser fram emot att få återkomma till den församling jag lämnade för att tillträda kyrkoherdetjänsten här i Boden i oktober 2010. För min del står jag och min familj i ett annat läge nu. Barnen är äldre, och har påbörjat processen med att flytta hemifrån. Förhoppningsvis är även jag äldre och klokare, och har fått mer livserfarenhet som jag kan dra nytta av som människa, präst och kyrkoherde.

NÄR JAG SER tillbaka på de tolv år som jag haft förmånen att vara kyrkoherde i Boden så fylls mitt hjärta av tacksamhet. Jag är tacksam över alla människor som jag fått möta, samtala med och följa under några steg av deras livsvandring. Jag är tacksam över arbetskamrater, kollegor och förtroendevalda, som jag känt mig buren av och som jag kunnat lita på i medgång och motgång. Jag är tacksam över dig som funnits i mitt liv här, och för att just du har tagit mig till dig och öppnat dig för mig, så att vi har fått mötas i ögonhöjd och dela livets glädjeämnen och sorger med varandra. Jag kan bara säga – Tack!

Något som särskilt har glatt mitt hjärta är att jag har fått vara kyrkoherde i en bedjande församling. Från första stund har jag lagt fram er i bön till Gud med vetskapen om att många av er också har burit mig i bön. Det är en av Svenska kyrkan i Bodens stora styrkor – att vi ber för varandra, lyfter fram varandra, och ber om Guds välsignelse.

VID ETT AVSLUT behöver man också blicka framåt och se hur framtiden kommer te sig för oss som kyrka i Boden. Under mina år som kyrkoherde blev Svenska kyrkan i Boden en enhet med fyra församlingar, Edefors, Gunnarsbyns, Sävasts och Överluleå församlingar. Genom att vi tillsammans täcker in hela Bodens kommun finns goda förutsättningar för att vi ska ha en levande kyrka i hela kommunen. Det behöver inte nödvändigtvis ske genom att krampaktigt hålla kvar vid de fyra mindre enheterna. Jag tror att förutsättningarna ökar än mer om modet och viljan finns att se över hur vi kan bli en enda, stark enhet – Svenska kyrkan Boden.

Vägen tar inte slut, låt oss mötas igen.

Foto: MAGNUS ARONSON

På ett sätt känns det tråkigt att lämna tjänsten som kyrkoherde nu då det finns så många spännande utmaningar för Boden. Vi ser redan en rad möjliga etableringar av nya företag, och ett utökat försvar. Förhoppningsvis leder det till många tusen fler bodensare och nya arbeten, nya bostadsområden och med det en kyrka som alltjämt aktivt deltar i bygget av det goda samhället. Därför är min förhoppning att Svenska kyrkan i Boden fortsatt kommer att verka tillsammans med andra samhällsaktörer, att tillsammanskraften kommer att vara bärande inom kyrkan så att vi söker samarbete över samfundsgränser, föreningsgränser och inte minst med de politiska företräddarna på kommunen. I alla olika sammanhang behöver Svenska kyrkan i Boden bidra till att behålla fokus på medmänsklighet, mening och det hopp som grundar sig i vår tro på Jesus Kristus.

DET FINNS EN stark livskraft i Boden, en framtidstro som alla vi bodensare är bärare av. Boden står starkare nu än på länge, och vi behöver möta framtiden tillsammans och göra Boden till en plats där allt fler

”Vid ett avslut behöver man också blicka framåt och se hur framtiden kommer te sig.

vill leva och bo. Beslut behöver fattas så att närhetslivet som vi lyfter fram blir verklighet. Det finns några nyckelord för att det vi önskar ska gå i lås. Tillsammans och gemenskap, är ord som beskriver vår grundinställning i mötet med framtiden. Hopp, livskraft, medmänsklighet och tro, är begrepp som jag hoppas ska präglade Svenska kyrkan i Bodens arbete för att tillsammans med övriga samhället och näringslivet bygga det goda samhället här i Boden i framtiden.

SLUTLIGEN BER JAG om att ni alla ska inrymmas i psalm 730 i den svenska psalmboken:

*Må din väg gå dig till mötes och må vinden vara din vän
och må solen värma din kind och må regnet vattna själens jord
och tills vi möts igen må Gud hålla, hålla dig i sin hand.*

Jag säger därför inte farväl eller adjö. Jag säger på återseende, och ber att ni ska bäras av Gud och ta hand om varandra, till dess våra vägar på nytt korsas och vi möts igen.

Hans Johansson
kyrkoherde i Boden

	PASSAR FÖR DOPP			BEN IBLAND		VÄNDER SIG TILL GUD		
	LUFTVÄGS-BESVÄR	SPELAT IN				DÖNAS		
				I KYRKA OCH HAGE				
	SLASK					INFALLER ALLTID PÅ SOMMAREN		
	MUNDIARRÉ							
	BURGEN			SKRED				
	UNDERBEN			BLIR AVBILDAD				
				ÄR STRUTSLIK		GREKISK BOKSTAV		
						ORÖRLIG		
	VET EN DEL OM SAMSPLET MELLAN ORGANISMER							
	GÖRS DET IBLAND BREDVID MUND	HYFS						
	FIRAS FRITZ I	KERUBEN		GÖRA INGENTING	TUSEN	TV-KANAL FÖR UNGA		
	RÖVAR-DOTTER	SKINN	GOLA			MITT I PANNAN		
							LIGGER UNDERLÄGSEN I	
LITEN GÖPA ELLER HOTELLHALL					MJÖLMAN	NUMERAR		
			SPORRAR					
			APOSTLAHÄSTAR			DESS MOBILER ÄR SPRIDDA ÖVER VÄRLDEN		
	HOARE							
JENNY SOM SJÖNG						TOKERI		
BE-STÄMMER EN BOK								
			ANNO DOMINI			TROSATS		
			VAR MED PÅ ARKEN			VÅGBRYTARE		
<h2 style="text-align: center;">PSALMEN</h2> <p>"När jag hör trastens klara sång, när lärkan <input type="text"/> <input type="text"/> lång högt ovan fält och backar, då kan jag icke tiga still. Min Gud, så länge jag är till för livet jag dig tackar."</p>						GOJA PÅ NYA ZEELAND		
				TÅGA		SVULST		
				VAR MED PÅ FÖRKLARINGSBERGET		INFRA-RÖD		KA-DAVER
				ÄR JU MÅNGEN ROLIG HISTORIA				
							BOK 2202	

GRATTIS!
 Vi gratulerar vinnarna i det senaste korsordet:
 »Eila Fredriksson, Christer Hansén och Ullabett Nero

GÖR SÅ HÄR

Sänd in lösningen till:
 Församlingsexpeditionen
 Strandplan 25
 961 34 Boden
 Vi vill ha ditt svar senast den 21 augusti.

»De tre först öppnade rätta lösningarna vinner en presentcheck till en kyrklunch. Vinnarna får besked per post, och sina namn publicerade i nästa nummer av Kyrkfönstret.

Namn: .....

Adress: .....

Postadress: .....

Foto: GETTY

Foto: GETTY

Intresset för att spela orgel ökar

”I kyrkan spelar de bara orgel.” Det är sant att orgeln har en speciell plats i våra kyrkor och är ett instrument som ofta används i gudstjänster, förrättningar och konserter. Den är utmärkt som stöd i psalmsången, passar bra till ackompanjering av olika slag och är också ett fantastiskt soloinstrument. Men orgelmusik är absolut inte det enda som hörs i vår verksamhet. Vid konserterna i Boden kan man få höra nästan vilket instrument som helst, allt från piano, stråk, blås och dragspel till el-instrument och trummor. Ofta spelade tillsammans med våra duktiga körer. Den fina akustiken i kyrkolokalerna gör att det mesta låter bra.

URSPRUNGET TILL ORGELN kan man hitta redan i antikens Grekland och i de kristna kyrkorna har orgeln troligen funnits sedan 1200-talet. Den räknas till gruppen blåsinstrument eftersom den består av pipor som ljuder när luft passerar. Förr hade man speciella orgeltrampare som fick trampa in luft medan organisten spelade, men i dag är de ersatta av elektriska fläktar.

I Boden erbjuder kyrkomusikerna musikundervisning i kyrkorgel, piano eller sång.

Foto: JOHANNES FRANDSEN

I alla kyrkor i Boden har vi orglar, och den största finns på läktaren i Överluleå kyrka med cirka 4 200 pipor, byggd av Grönlunds orgelbyggeri i Gammelstad. Man kan likna den vid en hel orkester som har en mängd olika ljud och klangfärger och det går nästan att spela vad som helst på den, starkt men också mycket svagt. Kyrkomusikerna i Boden får ofta önskemål om musik i olika stilar till begravningar och vigslar och vi försöker spela allt vi bara klarar av. Såväl klassiskt som populärmusik och allt däremellan.

GLÄDJANDE NOG HAR vi i dag ett antal barn och ungdomar i Boden som kommer till oss för att lära sig spela orgel och intresset ökar. Ibland ordnar vi speciella orgelvisningar då man kan få prova spela på orgeln och även gå in i det stora orgelhuset med alla pipor. Det är en upplevelse för både små och stora.

Lena Stenlund
organist i Boden

Verksamheten i Svenska kyrkan Boden är möjlig tack vare alla medlemmar!

JAG VILL BLI MEDLEM I SVENSKA KYRKAN
SKICKA MIG EN INTRÄDESBANKETT!

Namn: .....

Adress: .....

Postadress: .....

Klipp ut och skicka talongen till:

Svenska kyrkan Boden
Strandplan 25
961 34 Boden